

עורך העולם הזה הודה כי יצירות שאנאל נראות לו כקישט (העולם הזה 10.4). ההודאה הזאת הפכה כראוי לחגיגה הפסח. הרבה קוראים לבני-חורין.

כל הכבוד לאורי אבנרי. עכשיו, כשהוא התייר את חרצובות לשונו (או, יותר נכון, עטו), יש גם לי האפשרות להודות שהמלך הוא עירום. אלא שאצלי המדובר לא בשאנאל אלא בכמה אלים אחרים, שמזמן ביקשתי לנתץ. למשל, חיים נחמן ביאליק. היה היה איש ואיננו עוד, זה עוד מזוין לי. אבל כל השאר — יוק!

או הסרטים עם המסרים, אם אלה יפאניים, או באסקיים או סתם הירושמיים, אהובתי וכמוכן, חנוך לוין. והמכין ביני.

אבי בצנלסון, תל-אביב

עכשיו גם אני יכולה לצאת מן הארון. הצי המתעורכות כמוסיאון תל-אביב והצי מהתע-רוכות כמוסיאון ישראל משעממות אותי עד מוות ואינן אומרות לי מאומה! אני לא מבינה מה רוצים ממני ואני לא מבינה כלל מה ציירו שם!

צביה דורון, תל-אביב

אם כבר אז כבר. אם מותר להודות באמת, ששאנאל זה קישט, אז מותר כבר לשים את כל הקלפים על השולחן. ואני מתכוון לשולחן ערוך דווקא.

אני מודיע בזה ברבים, ובמיוחד לאשתי האהובה, לילידי היקרים, לחבריי הטובים, למכ"ריי החביבים ולכל אותם המורים הבאים איתי בקשרים-סודות, כי האוכל במיסעדות הסיניות לא שווה.

כי חומס וטחינה זה גם כן לא אוכל. וגם מלאווח נוסף שמן איננו מעדן. מעתה אני חוזר בתשובה: סטייק, תפוח-אדמה מאודים (לא צ'יפס! לא צ'יפס! לא צ'יפס!) וסלט חסה. מנה אחרונה: קפה תורכי מתוק. אלי גולד, פתח-תקווה

ישמעאל מקיים ישראל

עוד בעניין אברים להשתלה ואדו. האגודה לקיום השתלות להצלח חיי-אדם (העולם הזה 10.4).

גם אני, כמו הקורא כץ, נושא עימי כרטיס-תורם של אדי. גם אני שקלתי פעם להחזיר את הכרטיס הזה מתוך מחאה, אבל מסיבות שונות מאלה של כץ.

כץ אינו מוכן לתרום איבר מאבריו ליהודי חרדי ואני דווקא מוכן לכך שכל אחד ייהנה, בשעת הצורך, מגווית המתה — אפילו אם היום, בעודו בריא, הוא מתנגד להשתלות. וכאן אני מגיע לענין שהרגיז אותי. כרטיס-התורם מעוטר בפסוק מן המקורות: כל המקיים נפש אחת מישראל — כאילו קיים עולם מלא. מכאן אפשר ללמוד שהתרומה תינתן רק ליהודים, בני ישראל.

התרגותי והתרגותי ובסוף סיכמתי לעצמי כך: מעצבי הכרטיס רק התכוונו לקשט אותו באיזו מליצה. לכן נרגעתי ואני מודיע, כבן שמעאל, הריני מוכן לתרום את הגוויה שלי או כל איבר מאבריה, לכל דרציר. גם אם זה בני ישראל וגם אם הוא חרדי. אחמד סודאני, נצרת

אמור לי את פסוקך

אחרי שקורא אחד תבע להקפיד על הבאת ניבים כלשונם (העולם הזה 3.4) מדווח קורא אחר, כי גם צריך להקפיד בבחירת שם לספר ניבים.

מיכתה הקורא על ניב ועל ניבים, כגון תבן אתה מכניס לעפריים. מוזכר לי מעשה שהיה: בשעתו הכנתי ספר ניבים לבתי-הספר והבאתי את כתב-היד למו"ל אחד והצעתי שיוציא לאור את סיפרי. זה שאלני קודם כולו: ומה שם הספר? ניב זה — עניתי לו. המו"ל גירשני מעל פניו, ואני למרתי לקח וקראתי לסיפרי מיבחר ניבים ומימרות ומסרתיו למו"ל אחר. הספר יצא מאז בכמה מהדורות ורבים הקופצים והקופצות עליו.

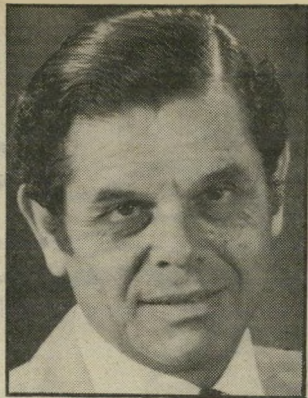
די"ר ראובן סיוון, ירושלים

בשווייץ זה אחרת

הכפילה של הנסיכה דיאנה יכולה העולם הזה 2485 (המשך בעמוד 4)

כתבת השער הקרמי:

צל גרדומים

מדוע סירבו ראשי הליכוד להקים אנדרטה על קיברם של גיבורי אצ"ל ולח"י מאיר פיינשטיין ומשה ברזאני — האם סובל מנחם בגין מנקיפות-מצפון. על שלא מנע את מותם, בצל הגרדום? בנימין (בתמונה). אחיו של מאיר. לא יניח להם לשכוח.

18

כתבת השער האחורי:

קשיי סינדרלה

חוה (בתמונה) וגי פולופ נקלעו לקשיים ולעיסקיהם מונה כונס נכסים. הסינדרלה היפהפיה והעניה, שהתחתנה עם בן עשירים והפכה אשת-עסקים, מבטיחה שאין הם פושטים את הרגל: הם ימשיכו לפשוט וליצור ביגדי עור.

12

צעירה

בסווד

אדום

הצעירה המתאבדת בת 18, סנא מהאידול, לימדה את צמרת-ישראל עוד פרק בפסיפס הלכנוני. היא לא היתה מונעת עליידי קנאות רתית או ערתיית, אלא עליידי אידיאולוגיה חילונית מובהקת. הגורם הישיר שהביא אותה למעשה, כך נמסר: מדיניות "היד החוקה" או מוטב לומר, מדיניות היד המטומטמת.

7

נצר אחרון

שרגא נצר, יליד המאה ה-19, היה הנצר האחרון של מיפלגה חילונית שמתה מזמן — מפא"י. כשנפטר השבוע, ליוו אותו עס"קני מיפלגת העבודה כשלאראש כולם כיפות.

34

מלך ביידוש

יעקב בודו לא היה בפלמיזם. זו לדעתו, הי בעיה שלו, ולכן נדחק מתיר-אטרון העברי. בשעבר לשחק ביידוש, הפך מלך-הבימה.

26

לילות

ישראל

סי היימן (בתמונה) יוזרה אשדות עומדים לשבור את הקופות של אבי נשר * גיא מרוז סידר את אמא שלו, דליה, לקח ממנה את הפסנתר — והיא גייסה לעזרתה את כל ידידיה, הפנויים והפנויות * האמרגן משה יוסף נתלה על חבל הקירקס והונף אל-על — לא כעונש, אלא כפרס.

22

בכנפיים קצוצות

העיסקה המתבשלת בין ישראל ומצריים: טאבה תועבר לבוררות. שבה התקבל כנראה עמדת מצריים. תמורת פגישת-פיסגה פרס-מובאר. יצחק שמיר לא הצליח למנוע את נסיעתו של עזר וייצמן לקאהיר, לסיכום העיס-קה. אך קיצץ בכפניו ובייש אותו בפומבי.

6

הנשק הסודי

השבוע העלתה רישמית הדרושה למינוי ועדת חקירה בעניין האסון של לבנון. חיים ברעם מגלה, כי זהו בעצם הנשק הסודי של נערי-טרם לסיצוצו של הסכם הרוטציה.

8

הפתעת מודעי

יצחק מודעי הצליח שוב לסדר את יריבו במיפלגה הליברלית. בטכ-סיסים עקלקלים, שנראו לא פעם כתעותועים של איש בלתי רציונאלי והפכפך. הוא הפך את הקערה על פיה.

12

לפני ואחרי

ארבעה חודשים לפני שפרצה, הז-היר אורי אבנרי במדורו "הנדון" מפ-ני התוצאות של המילחמה הארוכה, שהיה ברור לי תפרוץ. כדאי לקרוא שוב את הדברים גם היום.

9

שוחד פאתולוגי

הד"ר בצלאל בלוך, מנהל המכון הפאתולוגי באכרנכיר ומומחה בעל שם עולמי, הואשם בקבלת שוחד. האם אכן היו לו כוונות פליליות כשביקש כסף תמורת דוח-ניתוח?

14

המדיח

יעקב רז, רב-פקד צעיר במישטרה, אינו מדליף, אינו מתברבר, אינו משמוץ, אינו מח-פש קשרים ואינו מתחנף למפקדיו. כיצד הצליח להפיל את ניצב אברהם תורגמן ו- לגרום לאיש להתפטור?

10

רחל המרחלת מרווחת:

מיכל אדר (בתמונה) ועקיבא פרסמן מצפ-צים על-הרבנות. בצי-ריך הם מצפים להולי-לדת בנם השני * יורם ברזילי דיבר אליהם בפרחים, וענת טומול הסכימה להיות אשתו * מוטי גילעדי כחזן לעת מצוא * יו הפנה, העורך של "פלייבוי", האם היה המאהב של דורותי סטראטון? האם העליל על לואיז, אחותה הקטינה, ששכבה עם בימ-אי-סרטים?

41

המדורים הקבועים:

- 24 אנשים - טלפון לאבי טולדנו
- הורוסקופ - שיפור עצום בחיי-הרגש של השור
- 29 גם זה וגם זה - לאכול מול הטלוויזיה מבלי להשמין
- 30 שידור - טרטיף פה, טרטיף שם
- 31 מה הם אומרים - בני-אדם הם חיות אגרסיביות!
- 32 תמרורים - נשיא חסכן
- 36 הווי - חוזר בשאלה
- 36 קולנוע - אורי ברבש שב מהוליווד
- 39 רחל המרחלת - החזן מן המושבה
- 41 ספורט - היסטוריה ב-500 דולר
- 22 מכתבים - פורנוגרפיה בטלוויזיה
- 3 הערבית
- קורא יקר - כיצד לחשוש תהליכים מישפטיים
- 4 תשקיף - שאול אייזנברג מתקפלו
- 5 במדינה - שיבעת המופלאים
- 6 הנדון - מאמר נבואי
- 9 יומן אישי - לא כל מתאבד הוא שיעי
- 15 תשבוצום - מעילו של אקקי
- 20 מיכתבים לרותי - מזל עקרב
- 21 מחפשת מיכסה
- 22 לילות ישראל - מסיבה לפסנתר